

Miniszterelnökség

Iromány száma: **T/10315.**

Benyújtás dátuma: **2020-04-28 22:01**

Parlex azonosító: **10U3E9CT0003**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Tárgy: **Törvényjavaslat benyújtása**

Benyújtó: **Dr. Semjén Zsolt, miniszterelnök-helyettes**

Előadó: **Varga Mihály, pénzügyminiszter**

Törvényjavaslat címe: **A kiskereskedelmi adóról**

A Kormány nevében mellékelten benyújtom a kiskereskedelmi adóról szóló törvényjavaslatot.

2020. évi törvény
a kiskereskedelmi adóról

Az Országgyűlés a fogyasztási-forgalmi adók adórendszerben betöltött szerepének erősítése és a jövedelemadóknak, élők munkaterheknek – az államháztartás egyensúlyának megőrzése mellett véghezvihető – csökkentése érdekében, figyelemmel a jogalanyok teherviselő képességére, valamint a kiskereskedelmi tevékenység negatív környezeti hatásaira a következő törvényt alkotja:

1. Értelmező rendelkezések

1. §

E törvény alkalmazásában:

1. kiskereskedelmi tevékenység: a 2020. január 1-jén hatályos Gazdasági Tevékenységek Egységes Osztályozási Rendszere (a továbbiakban: TEÁOR' 08) szerint

- a) a 45.1 ágazatba – ide nem értve a gépjármű, pótkocsi nagykereskedelmét –,
- b) a 45.32 ágazatba,
- c) a 45.40 ágazatba – ide nem értve a motorkerékpár javítását, nagykereskedelmét –, továbbá
- d) a 47.1-47.9 ágazatokba

sorolt azon tevékenységek, melyek folytatása esetén a vevő magánszemély is lehet;

2. nettó árbevétel:

- a) a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Sztv.) hatálya alá tartozó adóalany esetén az Sztv-ben meghatározott értékesítés nettó árbevétele,
- b) egyedi beszámolóját az Sztv. 3. § (10) bekezdés 2. pontjában meghatározott IFRS-ek szerint készítő adóalany esetén, a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény 40/C. §-a szerinti nettó árbevétel,
- c) a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvény szerinti kisadózó vállalkozás esetén, a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvény szerinti kisadózó vállalkozás bevétele,
- d) a személyi jövedelemadóról szóló törvény hatálya alá tartozó adóalany esetében a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti általános forgalmi adó nélküli bevétel,
- e) a 2. § szerinti tevékenységét nem fióktelep útján kifejtő külföldi illetőségű személy vagy szervezet esetén a belföldön átadott áru értékesítéséből származó általános forgalmi adó nélküli ellenérték.

2. Adókötelezettség

2. §

Adóköteles a kiskereskedelmi tevékenység, ideértve a külföldi illetőségű személy vagy szervezet által a vevője részére – az 1. § 1. pontja szerinti tevékenység keretében – belföldön átadott áru nem fióktelep útján való értékesítését.

3. Adóalany

3. §

Az adó alanya a 2. § szerinti tevékenységet üzletszerűen végző kül- vagy belföldi illetőségű személy vagy szervezet.

4. Adóalap

4. §

(1) Az adó alapja az adóalanyok az adóévben a 2. § szerinti tevékenységéből származó nettó árbevétele.

(2) Az (1) bekezdés szerinti adóalapba tartozik a kiskereskedelmi forgalomban eladásra szánt, beszerzett áruk szállítójának (az áru előállítójának, forgalmazójának) – a beszerzett áruk értékesítésével összefüggésben – az adóalany által nyújtott szolgáltatásból származó árbevétele, valamint a kiskereskedelmi forgalomban eladásra szánt áru szállítója által az adóalanyok adott engedmény összege.

5. Adóalap-összeszámítás az adóelkerülés kizárása miatt

5. §

(1) A társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerint kapcsolt vállalkozásnak minősülő adóalanyok adóját úgy kell megállapítani, hogy az egymással kapcsolt vállalkozási viszonyban álló adóalanyok 2. § szerinti tevékenységéből származó nettó árbevételét össze kell adni, és az eredmény alapulvételével az 6. § szerinti adómértékkel kiszámított összeget az egyes adóalanyok között olyan arányban kell megosztani, mint amilyen arányt az általuk elért, 2. § szerinti tevékenységéből származó nettó árbevétel az egymással kapcsolt vállalkozási viszonyban álló adóalanyok által elért összes, 2. § szerinti tevékenységéből származó nettó árbevételben képvisel.

(2) Az adó (1) bekezdésben foglalt számítási módja szerint kell – a 7. §-ban foglaltakra is figyelemmel – megállapítani az adóelőleget is.

(3) Az (1)-(2) bekezdés szerinti számítások végrehajtása érdekében az egymással kapcsolt vállalkozási viszonyban álló adóalanyok kötelesek együttműködni. A számítások dokumentálását (ideértve az elkészítést és a megőrzést is) az egymással kapcsolt vállalkozási viszonyban álló adóalanyok mindegyike köteles elvégezni. A számítások dokumentációját az adóhatóság kérésére be kell mutatni.

(4) Az (1)-(3) bekezdés szerinti rendelkezéseket azon kapcsolt vállalkozásoknak kell alkalmazni, amelyek esetén a kapcsolt vállalkozási viszony a Gazdaságvédelmi Akcióterv végrehajtása érdekében a Járványügyi Alap feltöltését szolgáló kiskereskedelmi adóról szóló 109/2020. (IV. 14.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) kihirdetését követő szétválással, kiválással jött létre vagy, ha e törvény kihirdetésének napján a 2. § szerinti tevékenységet végző jogalany a 2. § szerinti tevékenységet lehetővé tevő eszközeit a Korm. rendelet kihirdetését követően más kapcsolt

vállalkozás gazdálkodó szervezet számára adta át vagy adta használatba.

(5) Nem kell az (1)-(4) bekezdésben foglaltakat alkalmazni, ha az adóalany bizonyítja, hogy a (4) bekezdésben említett ügyleteket nem az e törvényben foglalt rendelkezések megkerülése céljából, hanem kizárólag gazdasági okok miatt hajtotta végre.

6. Adómérték

6. §

Az adó mértéke

- a) az adóalap 500 millió forintot meg nem haladó része után 0%,
- b) az adóalap 500 millió forintot meghaladó, de 30 milliárd forintot meg nem haladó része után 0,1%,
- c) az adóalap 30 milliárd forintot meghaladó, de 100 milliárd forintot meg nem haladó része után 0,4%,
- d) az adóalap 100 milliárd forintot meghaladó része után 2,5%.

7. Eljárási rendelkezések

7. §

(1) Az adó alanya adókötelezettségét az adóév utolsó napját követő ötödik hónap utolsó napjáig állapítja meg és vallja be az állami adó- és vámhatóság által erre a célra rendszeresített űrlapon.

(2) Az adóalany az adóévre – a (3) bekezdés a)-b) pontja szerinti esetben az adóév ötödik hónapjának utolsó napjáig, a (3) bekezdés c)-d) pontja szerinti esetben a 2. § szerinti tevékenység megkezdését követő 15 napon belül az állami adó- és vámhatóság által erre a célra rendszeresített űrlapon – adóelőleget vall be. Nem kell adóelőleget bevallani az előtársaságnak.

(3) Az adó összege

- a) ha az adóalany adóévet megelőző adóéve 12 hónap, akkor az adóévet megelőző adóévben folytatott 2. § szerinti tevékenységből származó nettó árbevétel alapulvételével a 6. § szerint számított összeg,
- b) ha az adóalany adóévet megelőző adóéve 12 hónapnál rövidebb, akkor az adóévet megelőző adóévben folytatott 2. § szerinti tevékenységből származó nettó árbevétel 12 hónapra számított összegének alapulvételével a 6. § szerint számított összeg,
- c) a 2. § szerinti tevékenységet az adóévben jogelőd nélkül kezdő adóalany esetében az adóévre várható adó összege,
- d) átalakulással létrejött adóalany esetén a jogelőd(ök) által az adóévben az átalakulás napjáig elért, 2. § szerinti tevékenységből származó nettó árbevétel alapulvételével, a 6. § szerinti adómértékkel számított összeg olyan aránya, amilyen arányban az átalakulással létrejött adóalany (ideértve kiválás esetén a fennmaradó társaságot is) a jogelőd vagyonából részesült.

(4) Az adóalany adófizetési kötelezettségét a bevallás benyújtására előírt határidőig, az adóelőleg-

fizetési kötelezettséget a (3) bekezdés a)-b) pontja szerinti esetben két egyenlő részletben, az adóév hetedik hónapjának 20. napjáig és tizedik hónapjának 20. napjáig, a (3) bekezdés c)-d) pontja szerinti esetben két egyenlő részletben, a bejelentkezéssel egyidejűleg és az adóév utolsó napjáig teljesíti. Amennyiben az adóévre megfizetett adóelőleg összege több, mint az adóévre bevallott adóösszeg, a különbözetet az adóalany az adóévi adóról szóló bevallás benyújtásának napjától igényelheti vissza az adózás rendjéről szóló törvény adóvisszatérítési szabályai alapján.

(5) Az adófizetésre nem kötelezett adóalanyok adó- és adóelőlegbevallás benyújtási kötelezettsége nincs.

(6) Az adóztatással kapcsolatos hatósági feladatokat az állami adó- és vámhatóság látja el, az adóból származó bevétel a központi költségvetés bevétele.

8. Záró rendelkezések

8. §

E törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba.

9. §

(1) E törvény hatálybalépésének napját magában foglaló adóévre (a továbbiakban: első adóév) az adó alapja az adóalany teljes első adóévi, 2. § szerinti tevékenységéből származó nettó árbevétele, figyelemmel az 5. §-ban foglaltakra.

(2) Az első adóévre az adó összege az (1) bekezdés szerinti adóalapnak a 6. § szerinti adómértékkel, az 5. §-ra figyelemmel számított összegének e törvény hatálybalépése napjától az első adóév végéig terjedő időszak napjainak az első adóév naptári napjaiban képviselt arányában megállapított összege.

(3) Az első adóév adóelőlegének összege Korm. rendelet szerint bevallott vagy bevallani elmulasztott havi adóelőleg és e törvény hatálybalépése napját magában foglaló hónapot követő hónaptól az első adóév végéig terjedő időszak naptári hónapjainak szorzata.

(4) Ha az adóalanyok a Korm. rendelet alapján nem kellett adóelőleget bevallania, akkor az első adóév adóelőlegének összege az első adóévre várható adó összege.

(5) Az adóalany a (4) bekezdés szerinti esetben az első adóév adóelőlegét e törvény hatálybalépésének napját magában foglaló hónapot követő második hónap huszadik napjáig köteles megállapítani és bevallani.

(6) Nem kell adóelőleget bevallani az első adóévre:

- a) annak az adóalanyok, aki a Korm. rendelet alapján már vallott be adóelőleget,
- b) az adófizetésre nem kötelezett adóalanyok.

(7) Az adóalany a (3) és (4) bekezdés szerinti adóelőleget két egyenlő részletben, első alkalommal

az (5) bekezdésben foglalt napig, második alkalommal e törvény hatálybalépésének napját magában foglaló hónapot követő negyedik hónap huszadik napjáig köteles megfizetni. Ha az első adóév nem foglalja magában a második előleg-fizetési időpontot, akkor az adóelőleget egy összegben, az első előlegfizetési időpontban kell megfizetni, ha pedig az első adóév egyik előlegfizetési időpontot sem foglalja magában, akkor az első adóév utolsó napján kell az adóelőleget megfizetni.

(8) A (3) bekezdés szerinti adóelőleg-fizetési kötelezettség elmulasztása miatt indult végrehajtási eljárásban a Korm. rendelet szerinti adóelőleg-bevallás tekintendő végrehajtható okiratnak, azzal, hogy a végrehajtható adóelőleg összege a (3) bekezdés szerinti adóelőleg meg nem fizetett része.

Általános indokolás

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

A Kormány elkötelezett a munkát terhelő adók, a jövedelemadók csökkentése, a gazdasági növekedés erősítése mellett. A költségvetési egyensúly megőrzése érdekében pedig az adórendszerben továbbra is a forgalmi-fogyasztási adókra kívánja helyezni az adórendszer súlypontját. A fogyasztás adóztatása egyben környezetvédelmi jelentőséggel bír, hiszen a nagyobb fogyasztás több negatív környezeti hatással jár, magasabb károsanyag kibocsátást keletkeztet.

Mindemellett a Kormány meg van győződve arról, hogy az adóteher-eloszlás csak az adóalanyok teherbíró képességének alaptörvényi követelménye mellett mehet végbe.

Mindezek alapján a Kormány javaslatot tesz egy régi-új adó, a kiskereskedelmi tevékenység árbevételére vetülő, sávosan progresszív mértékrendszerű, közvetve pozitív környezeti hatást kiváltó adó, a kiskereskedelmi adó bevezetésére.

A kiskereskedelmi adóról szóló törvényjavaslat (a továbbiakban: Javaslat) szerint az adót nem a magánszemélyeknek, hanem kizárólag a jelentős teherviselő képességű, kiskereskedelmi tevékenységet végzőknek kellene fizetni. Nem terhelné tehát adó a kisboltot üzemeltetőket sem, mert 500 millió forint éves árbevételig 0% lenne az adó mértéke. Ezen adózói csoportnak – az adóadminisztrációra tekintettel – bevallást sem kellene benyújtania.

Részletes indokolás

1. §

A Javaslat e §-ban rögzíti az értelmező rendelkezéseket.

Eszerint a kiskereskedelmi adó vonatkozásában adóköteles kiskereskedelmi tevékenységnek minősül valamennyi kiskereskedelmi tevékenység (a tényleges bolti kiskereskedelem mellett a piaci kiskereskedelem, valamint a csomagküldő és internetes kiskereskedelem is) függetlenül, attól, hogy ezek egy részét ténylegesen nem bolti környezetben végzik. A kiskereskedelmi tevékenység meghatározásánál a Javaslat szövege a TEÁOR'08 szerint – a gépjármű, pótkocsi nagykereskedelme kivételével – a 45.1., a 45.32, – a motorkerékpár javítás és nagykereskedelem kivételével – 45.40 ágazatba, továbbá a 47.1-47.9 ágazatokba sorolható tevékenységeket azonosítja adóköteles tevékenységként.

Fontos összefüggés, hogy az értelmező rendelkezés megszövegezéséből is következően az adókötelezettség szempontjából nincs jelentősége sem annak, hogy az adózónak van-e, s ha igen milyen a TEÁOR besorolása, sem pedig annak, hogy a vállalkozó az adott adóköteles körbe sorolt tevékenységet főtevékenységként végzi-e vagy sem. Eszerint – a TEÁOR-hoz fűzött magyarázatot is alapul véve – a kiskereskedelmi tevékenységet az alábbiak szerint lehet értelmezni. A kiskereskedelmi tevékenység termékeknek, áruknek átalakítás nélküli értékesítése a nagyközönség, elsősorban a lakosság részére az egyes – a törvény értelmező rendelkezésében említett – TEÁOR számok alapján azonosítható értékesítési csatornákon (boltban, utcai standon, csomagküldő szolgálattól, interneten stb.) keresztül. Az értékesített áruk köre a fogyasztási javakra korlátozódik, a kereskedelmi forgalomba nem hozott termékek (gabonafélék, érc stb.) nem tartoznak ide, de ide értendők azok a széles közönség számára értékesített termékek (pl. papír, festék, faáru), amelyek nem kizárólag személyes vagy háztartási célt szolgálnak.

Összefoglalóan, általánosságban azt lehet kijelenteni, hogy a kiskereskedelmi tevékenység nem más, mint fogyasztási javaknak (termékek, áruk) a nagyközönség számára nyitva álló értékesítési csatornákon keresztül történő értékesítése. Azaz e tevékenység lényege áruk főképp végső fogyasztónak történő értékesítése. Azon kereskedelmi egységek tevékenysége tartozik ide, amelyek jellegüket tekintve elsősorban, de nem kizárólag a lakosság számára hozzáférhetőek, azaz közforgalmú – mindenki számára hozzáférhető – értékesítést bonyolítanak. Ezen értékesítési helyek és csatornák esetében a vevő személyétől függetlenül az értékesítésből származó teljes árbevétel adóalapot képez, nincs jelentősége annak sem, hogy adott esetben egy gazdálkodó szervezet, gazdasági társaság áll vásárlói pozícióban.

Ennélfogva nem tartozik ide a gyártó nagykereskedőnek, viszonteladónak, nagykereskedő, viszonteladó, kiskereskedő számára való értékesítése, feltéve, hogy az értékesítés nem a bárki által könnyen hozzáférhető értékesítési csatornán (hálózaton) keresztül történik.

Emellett a Javaslat az értelmező rendelkezések között rögzíti az adóalapnak minősülő nettó árbevétel fogalmát.

E fogalomnál – az adóalanyok fajtája, azaz adóköteles tevékenységük adójogi, számviteli keretei szerint – öt különböző esetet különít el a szabályozás. A számvitelről szóló törvény hatálya alá tartozó adóalany nettó árbevétel alatt a számviteli törvényben meghatározott értékesítés nettó árbevétele értendő. Az egyedi beszámolóját az IFRS-ek szerint készítő adóalany esetén, a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény 40/C. §-a szerinti nettó árbevétel minősül nettó árbevételnek. A kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvény szerinti kisadózó vállalkozás esetén, a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvény szerinti kisadózó vállalkozás bevételeit, míg a személyi jövedelemadóról szóló törvény hatálya alá tartozó adóalany esetében a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti általános forgalmi adó nélküli bevételt azonosítja a Javaslat az adó alapjaként. Az adóköteles tevékenységet nem fióktelep útján kifejtő külföldi illetőségű személy vagy szervezet esetén a belföldön átadott áru kiskereskedelmi (tipikusan internetes) értékesítéséből származó általános

forgalmi adó nélküli ellenérték minősül adóalapot képző nettó árbevételnek.

2. §

A Javaslat szerint adóköteles az értelmező rendelkezésben definiált kiskereskedelmi tevékenység.

Az egyértelmű jogértelmezés érdekében a Javaslat rögzíti, hogy nemcsak a belföldi letelepedésű jogalanyok (gazdasági társaság, külföldi vállalkozás fióktelepe) által folytatott tevékenység adóköteles. Adókötelezettség vonatkozik azon – értelmező rendelkezés szerinti – kiskereskedelmi tevékenységre is, melynek keretében, illetve eredményeként a külföldi illetőségű személy vagy szervezet – függetlenül attól, hogy rendelkezik-e magyarországi fiókteleppel vagy sem – nem fióktelepe útján vevője részére belföldön átadott árut értékesít. E kitétel célja, hogy ne legyen versenyelőnyben az a magyarországi gazdasági célú letelepedés nélküli (elsősorban internetes) bolt, vállalkozás, amely szintúgy kiskereskedelmi árukat ad el, mint bármely magyarországi székhelyű, telephelyű társaság vagy magyarországi fióktelep.

3. §

A Javaslat szerint az adó alanya az adóköteles kiskereskedelmi tevékenységet üzletszerűen végző kül- vagy belföldi illetőségű személy vagy szervezet.

4. §

Az adó alapja az adóköteles tevékenységből származó – értelmező rendelkezések között definiált – nettó árbevétel.

A Javaslat abból indul ki, hogy a nettó árbevétel fejezi ki leginkább a vállalkozás terjedelmét, a gazdasági aktivitása mértékét, piaci erejét, a tevékenységével kifejtett negatív extern (különösen negatív környezeti) hatást. Az árbevétel könnyen számítható az adózó számviteli, illetve személyi jövedelemadóban vezetett nyilvántartása, bizonylatai alapján. Továbbá az is szempont, hogy az árbevétel kevésbé rejthető el például a nyereséghez képest. Tehát adószámítási, adminisztrációs, egyszerűségi szempontból és az adóeltitkolás kizárása szempontjából is ez a legelőnyösebb mutató.

A Javaslat az adóalapba sorolandónak rendeli azokat a bevételeket is, melyeket a bolti kiskereskedelmi tevékenységet végző beszállítójától kap, annak ellentételezéseképp, hogy a szállító számára különböző – értékesítést elősegítő – szolgáltatást (pl.: boltban végzett marketing-szolgáltatás, reklámszolgáltatás, az áru vevő számára való feltűnőbb helyen való elhelyezése, internetes értékesítés esetén az áru kiemelése) nyújt. Az adóalap részét képezi a beszállító által a kiskereskedő adóalanynak adott engedmény összege is, függetlenül annak számviteli elszámolási módjától.

5. §

A Javaslat az egymással kapcsolt vállalkozási viszonyban állók adójának megállapítására – az adóelkerülés érdekében – külön szabályt rendel alkalmazni. (A progresszív adómértékek miatt fennáll a veszélye, hogy adóoptimalizálási szándékból egy társaság több társasággá válik.) A törvény szerint tehát a kapcsolt vállalkozások esetén a kapcsolt vállalkozási viszonyban álló adóalanyok adóköteles nettó árbevételét összegezni kell, majd pedig ezen összegre kell vetíteni a progresszív adómértéket az adó kiszámítása érdekében. Az egyes adóalanyok az így kiszámított adót az adóköteles árbevétel arányában viselik. Ugyanezen módon kell eljárni az adóelőleg számítása során is. A Javaslat ezen jogintézménnyel az adóelkerülést kívánja megelőzni azzal, hogy a kapcsolt vállalkozások mindegyike köteles elvégezni az adó kiszámítását. A számításokat dokumentálni kell, amit az adóhatóság ellenőrizhet.

Fontos tehát, hogy az összeszámitási szabály célja az adóelkerülés megakadályozása. Ezért a Javaslat rögzíti, hogy csak azon kapcsolt vállalkozásoknak kell e szabályt alkalmazni, amelyek esetén a kapcsolt vállalkozási viszony a veszélyhelyzet időszakában kihirdetett, a kiskereskedelmi adóról szóló kormányrendelet kihirdetését követő szétválással, kiválással jött létre vagy, ha a kiskereskedelmi tevékenységet végző jogalany az eszközeit ezen kormányrendelet kihirdetését követően más kapcsolt vállalkozás gazdálkodó szervezet számára adta át vagy adta használatba. Ez utóbbi esetben is kimentheti magát az összeszámitási szabály alól az adóalany, aki bizonyítja, hogy a szétválást, kiválást, eszközátadást nem adóelkerülési célból, hanem kizárólag gazdasági okok miatt hajtotta végre.

6. §

Az adó mértéke a törvény szerint – figyelemmel az ágazaton belül az egyes adózók eltérő teherviselő képességére – sávosan progresszív.

7. §

A Javaslat szerint az adót az állami adó- és vámhatóságokhoz kell önadózás keretében megfizetni, az adó a központi költségvetés bevétele. Az adóévi adóról szóló bevallást az adóév utolsó napját követő ötödik hónap utolsó napjáig kell benyújtani, s ekkor esedékes az adó megfizetése is, illetve ha az előző adóévben megfizetett adóelőleg több mint a tényleges adó, akkor a különbözetet az adóalany az adóvisszatérítés szabályai szerint az adóévi adóról szóló bevallás benyújtásának napjától igényelheti vissza az állami adó- és vámhatóságtól.

A Javaslat értelmében adóra az adóév utolsó napját követő ötödik hónap utolsó napjáig, kezdő vagy átalakulással létrejött vállalkozó esetében pedig az adóköteles tevékenység megkezdését követő 15 napon belül előleget kell bevallani, melyet két egyenlő részletben, főszabály szerint az adóév hetedik hónapjának 20., illetve tizedik hónapjának 20. napjáig, kezdő és átalakulással létrejött vállalkozó esetében pedig a bejelentkezéssel egyidejűleg és az adóév utolsó napjáig kell megfizetni.

A Javaslat szerint az adóévi adóelőleg összege, ha az adóévet megelőző év 12 hónapnál nem volt rövidebb, akkor az adóévet megelőző évben folytatott adóköteles tevékenységből származó nettó

árbevétel és az adóalany által alkalmazandó adómérték szorzata. Ha az adóévet megelőző adóév 12 hónapnál rövidebb volt, akkor pedig az előző adóévi, adóköteles tevékenységből származó nettó árbevétel 12 hónapra kell átszámítani, s az adóalany által alkalmazandó adómértékkel kiszámítani az adót.

Az adóköteles tevékenységet adóévben kezdő vállalkozó esetén az adóévi várható adó összegével egyezik meg az adóelőleg összege. Az átalakulással létrejött adózó esetén az adóelőleget a jogelőd adóköteles tevékenységből származó árbevétel-adatból kell számítani, mégpedig arányosan, az átalakulás során megszerzett vagyon arányában.

A Javaslat azt is rögzíti, hogy az adófizetésre nem kötelezett adóalanyok adó- és adóelőleg-bevallás benyújtási kötelezettsége nincs.

8. §

A törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba, figyelemmel arra, hogy a veszélyhelyzeti kormányrendelettel kihirdetett kiskereskedelmi különadó már hatályos közteher, a Javaslat szerinti adó pedig tartalmilag ezzel, a már létező közteherrel azonos.

9. §

Az év közbeni hatályban lépésre tekintettel a szabályozás speciális metódust rögzít az első adóév adóalapjának, adójának meghatározására. Ennek lényege, hogy első lépésben a teljes adóévről vonatkozó adóalapot és adót meg kell állapítani. Az így kapott összegnek azonban csak olyan hányadát kell megfizetni, mint amekkora részt a törvény hatálybalépésének napjától az adóév végéig terjedő időszak napjai az adóév napjai számában képviselnek.

A Javaslat speciális határidőt ír elő az első adóévi adóelőleg összegére és teljesítésére és számítására is.

Abban az esetben, ha az adóalany már vallott be adóelőleget a Gazdaságvédelmi Akcióterv végrehajtása érdekében a Járványügyi Alap feltöltését szolgáló kiskereskedelmi adóról szóló 109/2020. (IV. 14.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) szerint, a Javaslat alapján az adóelőleg összege a korábban bevallott havi adóelőleg és az adóévből a törvény hatálybalépését követő hónaptól kezdődően számított, még hátralévő naptári hónapok számának szorzataként kell számítani.

A Javaslat értelmében ezt az adóelőleget nem kell külön bevallani sem (az tulajdonképpen már megtörtént a Korm. rendelet hatálybalépését követően), ugyanakkor nemfizetés esetén a Korm. rendelet szerinti adóelőleg-bevallás mint végrehajtható okirat alapján indulhat végrehajtási eljárás.

Ha az adóalanyok a Korm. rendelet alapján nem kellett adóelőleget bevallania (mert új adóalanyról van szó és ez nem volt szükséges), akkor az adóelőleg összege az első adóévről

várható adó összege. Ekkor az adóelőleget a törvény hatálybalépésének napját magában foglaló hónapot követő második hónap huszadik napjáig kell megállapítani és bevallani.

A Javaslat szerint az előlegfizetés az első adóévben – főszabály szerint – két részletben esedékes. Az első alkalommal a törvény hatálybalépésének napját követő második hónap huszadik napjáig, második alkalommal pedig a törvény hatálybalépésének napját magában foglaló hónapot követő negyedik hónap huszadik napjáig.

Ha az első adóév a törvény hatálybalépésének napját magában foglaló hónapot követő negyedik hónap huszadik napja előtt véget ér, akkor az adóelőleget egy összegben, a bevallás benyújtásával egyidejűleg kell megfizetni, ha pedig az első adóév a törvény hatályba lépésének napját magában foglaló hónapot követő második hónap huszadik napja előtt ér véget, akkor az előleget az első adóév utolsó napján kell megfizetni.